

kratiet altsaa ikke været mere standhaftigt, end at det udmærket kunde gaa med til at indsnævre Kredsen. Nu er der dette mærkværdige, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen er et Par Aar bagefter Tiden. Den Gang vi fik Aldersrenteloven, blev der rettet voldsomme Angreb mod de Konservative og Venstre, fordi de vilde gennemføre Loven i den Skikkelse, som den fik. Da var det alt for smaa Tilskud, vi gav de gamle til deres Alderdomsforsørgelse, og der rejste sig en voldsom Agitation Landet over i den Anledning. Nu er det ærede Medlem kommet til den Erkendelse, at det dog vist var godt, at vi ikke kom højere op, at vi ikke fulgte Socialdemokratiet i dets Forsøg paa yderligere at skruue Udgifterne op. Nu er det ærede Medlem begejstret for at kunne staa i Dag og anbefale et Lovforslag, som dog indeholder Indskrænkninger overfor det, han og hans Parti den Gang stemte imod og angreb saa voldsomt.

Naar vi nu har set os om i et andet Par Aars Tid, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem nok kommer til Erkendelse af, at det ogsaa denne Gang var de Konservative og Venstre, der saa rigtigt, at Økonomien var saadan baade i By- og Landkommunerne, at vi ikke kunde blive ved at bære de Udgifter, at vi derfor maatte skride til en Indsnævring af Kredsen og tage noget bort fra dem, der havde de store Indkomster og store Formuer, og saa se at værne netop om dem, der var i størst Beknæb, nemlig de enligt stillede og de fattigste. Saa vil det ærede Medlem rimeligvis til den Tid sige: Nu kan jeg saa udmærket godt finde mig i det, som blev vedtaget den Gang, nu er det ganske udmærket. Og saa har det ærede Medlem jo den Trøst at kunne bruge den Replik:

Jeg fatter ej saa grumme snart,

Men hvad med mig der er saa rart,

Bagefter staar det hele altid for mig klart.

Det er nødvendigt i den Tid, vi lever i, at regne med Forholdene, saaledes som de er, og Forholdene er saadanne, at der er Hundreder og atter Hundreder af Virksomheder, der bryder sammen, og der er mangfoldige Landboere, der ikke kan klare deres Bedrift. Derfor er det umuligt at opretholde Aldersrenten for dem, der har saa stor en likvid Kapital og saa stor en Indkomst. Derfor har vi stillet vore Ændringsforslag, og derfor vil vi være med til at arbejde for at faa dem gennemført, fordi de værnere om de enligt stillede og bidrager til at komme ned med Udgifterne, saaledes at vi i vor offentlige Husholdning kan gennemføre det simple og retfærdige Krav, at Parikronen i nogen Maade bliver respekteret dér:

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte om, hvem der skulde have Ansvar for Lovforslaget. Jeg er villig til at tage min Del af Ansvar. Vi ønskede ikke fra konservativ Side at gaa haardere frem, end det var strengt nødvendigt, og vi ønskede, at Lovforslaget maatte faa en Affattelse, som kunde være saa gunstig for de gamle som muligt. Derfor er vi gaaet ind i Arbejdet og har søgt at faa de Ændringsforslag, som her foreligger, udformet paa en saadan Maade, at de kunde være tilfredsstillende for saa mange gamle som muligt.

Naar det ærede Medlem Hr. Holger Larsen stadig drager i Tvivl, at Kommunerne vil anvende de Procenter, der gives til Uddeling efter frit Skøn til de daarligst stillede, saa er det ganske misvisende; thi man kan ikke forsvare det frie Skøn, som findes i ens eget Forslag, med den Bemærkning, at det vil blive anvendt af Kommunerne, og saa paastaa, at disse ikke vil anvende det frie Skøn, som de har faaet efter andres Ændringsforslag. Naar jeg har udtalt mig om, at der ikke behøvedes nogen Fortolkning, saa var det ikke med Hensyn til, i hvor stor Udstrækning de skulde bruge de 12½ pCt., men med Hensyn til Maaden. Her behøves ikke nogen Fortolkning, for her er det ganske givet, at de skal uddeles efter frit Skøn til dem, der i særlig Grad trænger. Det var overfor dette Ændringsforslag, jeg udtalte mig ganske bestemt: at her behøvede man ikke at spørge efter nogen ministeriel eller anden Fortolkning, for her var det klart sagt i Loven, at de skulde uddeles efter Kommunalbestyrelsens frie Skøn.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Willesen. Det ærede Medlem udtalte paa sit Partis Vegne i Gaar, at Regeringens Forslag til Aldersrentelov under konservativ Paavirkning har modtaget en Forbedring. Denne Udtalelse takker jeg selvfølgelig for. Det er dog i alt Fald en Kompliment til de Konservative, at de har haft en heldig Indflydelse i det Arbejde, som nu er gennemført. Men saa vendte det ærede Medlem sig i øvrigt til de Radikale og gav dette Parti sin Tilslutning, og det var det, der var af Interesse for mig. Nu har vi hørt saa mange Gange paa Møder Repræsentanter for dette Parti fremhæve, at Statens Opgaver var umaadelig faa og smaa, og at man skulde gennemføre stor Sparsommelighed i den offentlige Husholdning. Her staar vi nu overfor et af de største sociale Lovforslag, vi har til Behandling, og Venstre og Konservative, de to Partier, der er blevet haardt angrebet fra det Par-